

Kartka z Liturgii

nr 55 Króluj nam Chryste!

*Boże, Ty zawsze łaskawie nas wysłuchujesz,
gdy doznajemy utrapień,
składamy Tobie dziękczynienie
i pokornie Cię prosimy,
abyśmy wolni od wszelkiego zła
z radością Tobie służyli.*

Kolekta z Mszy św. dziękczynnej

INSYGNIA BISKUPIE

Ubiór liturgiczny jest środkiem wyrażania się człowieka, który przy sprawowaniu liturgii wchodzi w kontakt z Panem Bogiem i dlatego wkłada odpowiednie szaty jako wyraz swojej osobowości. Oznaką urzędu biskupiego są insygnia czyli pontyfikała, które służą do oznaczenia funkcji wynikających ze święceń. Na strój biskupa składają się następujące elementy:

Mitra – jest liturgicznym nakryciem głowy oznacza, że biskup jest duchownym wodzem kapłanów. Na początku używali jej tylko papieże jako stroju nieliturgicznego. Stając się strojem kultycznym mitra przybierała różne formy i zdobienia.

Piuska – nosi ją biskup w czasie akcji liturgicznej, gdy nie używa mitry. W czasie przeistoczenia i Komunii świętej nie nosi żadnego nakrycia głowy.

Pastorał – jest to laska pasterska oznaczająca, władzę duchowną biskupa. Najwcześniej spotykamy pastorał w zakonach, który nawiązywał w symbolice do laski Eliasza i przypominał krzyż. Pastorał jest najstarszym znakiem siły. Niegdyś był także symbolem władzy jurysdykcyjnej biskupstw.

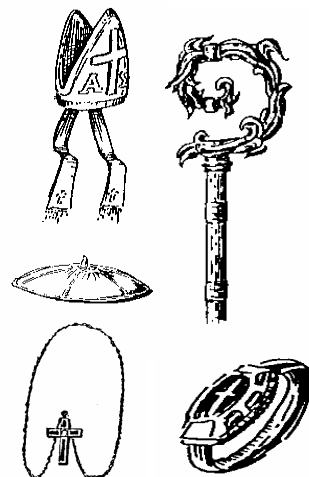
Pierścień – wyobraża duchowe zaślubiny biskupa z kościołem diecezjalnym. W liturgii pojawił się w IX wieku łącznie z pastorałem.

Pektorał – przypomina, aby zawsze w krzyżu szukać swej chwały. W XII powstaje zwyczaj umieszczanie krzyża na piersiach wiąże się to z noszeniem przez duchowieństwo wschodnie tzw. enkolpionu zawierającego często relikwie dla duchowej protekcji.

Palusz – palusze są wyrabiane w Rzymie z wełny najbielszych baranków, które są poświęcone 21 stycznia w dzień św. Agnieszki. Jest to taśma opadająca z przodu i z tyłu wokół szyi. Ozdobiony jest czarnymi jedwabnymi krzyżykami symbolizującymi rany Chrystusa. W Kościele Zachodnim papież przekazuje palusz arcybiskupom-metropolitom na znak ich władzy terytorialnej.

Dalmatyka – którą biskup nosi pod ornatem na znak, że posiada wszystkie stopnie duchowe i może ich udzielać innym.

Rękawiczki – są niejako wezwaniem, by swe ręce zachowywali nieskalane od wszelkiej złej sprawy.

FERIE ZIMOWE Z PANEM BOGIEM

Zaczęły się ferie. Każdy z nas chce odpocząć od trudu, który był związany z nauką w szkole. Niektórzy wyjadą w góry, inni do rodziny, jeszcze inni spędzą ten czas w domu.

Często okres wolny od nauki, jest czasem zaniedbanej modlitwy i życia sakramentalnego.

Czy czas wolny od książek, będziesz spędzał na przedłużających się zabawach, wielogodzinnym oglądaniu telewizji czy grach komputerowych?

Czy jednak wykorzystasz go na czytanie pobożnej lektury, prasy katolickiej, Pisma Świętego, czy częstszego uczestniczenia w życiu liturgicznym Kościoła?

W czasie szkolnym często tłumaczyłeś się tym, że nie masz zajmować się Bogiem. Masz książki, sprawdziany, zaległe lektury czy funkcje geometryczne, których w ogóle nie rozumiesz. Teraz nastał odpoczynek, czas wolny od tych wszystkich rzeczy. Zastanów się nad sobą, swoją wiarą. Może jednak warto go wykorzystać i przybliżyć się do Chrystusa.

CECHY MINISTRANTA

1. Wdzięczność.
2. Uczynność.
3. Pracowitość.
4. Posłuszeństwo.
5. Wierność słowu.
6. Punktualność.
7. Wycucie piękna.
8. Koleżeńskość.
9. Okazywanie szacunku.
10. Systematyczność.

Bogu nie potrzeba dowodów, doktoratów, tez; Bogu tak jak miłości wystarczy, że jest

Ks. Jan Twardowski, Jest

Opiekun: ks. Z. Kobus, **redaktor naczelny:** M. Majewski,
członkowie koła: dk. A. Grzeško, D. Pietras, K. Kalkowski, P. Pluta,
A. Nebelski, S. Dereń, K. Wiącek, P. Zawiślak.

www.paradisus.pl

KOŁO LITURGICZNE
Zielonogórsko - Gorzowskie
Wyższe Seminarium Duchowne

kzl@paradisus.pl
Gościkowo - Paradyż
66-200 Świebodzin 1